

ผลของการใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล
อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังใน
ความสามารถของตนที่มีต่อความรับผิดชอบด้านการเรียน
และความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

6

EFFECTS OF USING RATIONAL EMOTIV BEHAVIOR THERAPY PROGRAM IN CONJUNCTION WITH
SELF-EFFICACY TRAINING AFFECTING LEARNING RESPONSIBILITIES AND SELF-DISCIPLINE
OF MATHAYOM SUKSA 2 STUDENTS

กัมณิกา บาลจวบ*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารศรี กลางประพันธ์**

ดร.สมเกียรติ พลະจิตต์***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนที่มีต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนและความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เปรียบเทียบผลของการใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนสามารถพัฒนาความรับผิดชอบด้านการเรียนและความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระยะก่อนและระยะหลังการทดลอง 3) เปรียบเทียบผลของการใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนสามารถพัฒนาความรับผิดชอบด้านการเรียนและความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล 4) เปรียบเทียบผลของการใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนสามารถพัฒนาความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระยะก่อนการทดลองและระยะติดตามผล กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนศึกษาประชาสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 24 คน คัดเลือกโดยการทำแบบทดสอบ นำกลุ่มที่มีคะแนนต่ำมากที่สุด 24 คน มาสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลาก แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตน 2) แบบวัดความรับผิดชอบด้านการเรียน 3) แบบวัดความมีวินัยในตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที (t-test for Independent Samples) (t-test for Dependent Samples) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two – Way ANOVA)

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

*** ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองตากวย จังหวัดสกลนคร

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนเองมีความรับผิดชอบด้านการเรียนและความมีวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มในระยะหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนเองมีความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเองระยะหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนเองมีความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเองระยะติดตามผลสูงกว่าหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนเองมีความรับผิดชอบด้านการเรียนและความมีวินัยในตนเองระยะติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ABSTRACT

The purposes of this study were to: 1) investigate the effects of using rational emotive behavior therapy program in cooperation with self-efficacy training towards responsibilities and self-discipline of Mathayom Suksa 2 students, 2) compare the effects of using rational emotive behavior therapy program in association with self – efficacy training for developing learning responsibilities and self – discipline of Mathayom Suksa 2 students both before and after the development, 3) compare the effects of using rational emotive behavior therapy program in conjunction with self – efficacy training for developing learning responsibilities and self-discipline of Mathayom Suksa 2 students in the posttest and term follow-up periods, 4) compare the effects of using rational emotive behavior therapy program along with self – efficacy training for developing learning responsibilities and self-discipline of Mathayom Suksa 2 students the periods of before and follow-up. The samples consisted of 24 students of Mathayom Suksa 2 in the second semester of 2012 academic year at Suksaprachasamakki School under the Office of the Secondary Educational Service Area 23 with low test of 24 students Then the simple random sampling was employed through drawing lot. The students were divided into the experimental group and the control group consisting of 12 participants each. The research instruments were composed of : 1) rational emotive behavior therapy together with self – efficacy training program, 2) a form of learning responsibility measurement, and 3) a form of self-discipline measurement. To analyze data, mean, standard deviation, t – test (Independent Samples), t – test (Dependent Samples), and Two – Way ANOVA were applied.

The findings of this study were as follows:

1. The students provided with rational emotive behavior therapy program in coordination with self-efficacy training for developing learning responsibilities and self-discipline gained higher self-discipline than those students who did not receive counseling after the development at the .01 level of significance.
2. There was a significant difference among the students who were provided with rational emotive behavior therapy program along with self-efficacy training to obtain learning responsibilities and self-discipline after experiment higher than before the experiment at the .01 level.

3. There was a significant difference among the students who were provided with rational emotive behavior therapy program along with self – efficacy training to obtain learning responsibilities and self-discipline term follow-up periods higher than after the experiment at the .01 level.

4. The students provided with rational emotive behavior therapy program in cooperation with self-efficacy training gained learning responsibilities and self-discipline term follow-up periods higher than prior to the development at the .01 level of significance.

บทนำ

สภาพสังคมไทย มีความเจริญเติบโตและมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สภาพแวดล้อมทางกายภาพ แนวคิดและการกระทำตลอดจนค่านิยมทางสังคม มีการแข่งขันและหันเข้าหาวัตถุนิยมมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ ทำให้วิถีการดำเนินชีวิตของคนไทยเปลี่ยนไป ทำให้เกิดความไม่สมดุลระหว่างความเจริญทางด้านวัตถุและความเจริญทางด้านจิตใจ ซึ่ง สานนท์ อนันตานนท์ (2550 : 1) กล่าวว่า การมุ่งเน้นพัฒนาความรู้เชิงวิชาการด้านเศรษฐกิจ สังคม หากไม่ควบคู่ไปกับการพัฒนาความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม จะก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมาหลายประการ

ในการพัฒนาประเทศเด็กถือว่าเป็นทรัพยากรและพลังอันมีค่า สมควรที่จะได้รับการส่งเสริมให้เป็น ผู้มีความรู้ความสามารถ การปลูกฝังพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเอง เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เป็นคุณลักษณะที่ควรส่งเสริมสร้างและปลูกฝัง พัฒนาให้กับเด็กและเยาวชนและจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554 ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรมและมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อม ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2549 : 1) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2551 : 1)

นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2551 ยังได้มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข อันได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้ เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานรอบปี 2 พ.ศ. 2549-2553 มีมาตรฐานด้านผู้เรียน 7 มาตรฐาน โดยมาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ คือ 1) ผู้เรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ 2) ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์สุจริต 3) ผู้เรียนมีความกตัญญูกตเวที 4) ผู้เรียนมีความเมตตากรุณา โอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และไม่เห็นแก่ตัว 5) ผู้เรียนมีความประหยัดและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า 6) ผู้เรียนปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2549 : 11)

จะเห็นได้ว่าคุณลักษณะที่กล่าวมาข้างต้นโดยเฉพาะในเรื่องของความรับผิดชอบ และความมีวินัยในตนเองเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่ควรได้รับการส่งเสริม ควบคู่ไปกับวิชาความรู้และทักษะการปฏิบัติ ที่ต้องดำเนินการแก้ไขตั้งแต่ระดับโรงเรียน ระดับครอบครัว ไปจนกระทั่งถึงประเทศชาติ (อเนก แท้สูงเนิน. 2547 : 2) และจากการที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้รับผิดชอบภาระงานในโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การสอนกิจกรรมแนะแนว และจากการสำรวจข้อมูลพฤติกรรมนักเรียน พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหลายด้าน เช่น การแต่งกายผิดระเบียบ โดดเรียน หนีเรียน เข้าเรียนไม่ตรงเวลา มาโรงเรียนสาย ไม่สนใจเรียน ติดโทรศัพท์ ทะเลาะวิวาท ชอบทำลายทรัพย์สินของทางโรงเรียน ทั้งขยะไม่เป็นที่ และอื่นๆ อีกหลายด้านที่นับวันยิ่งทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ สถานศึกษาถือว่าเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเองให้เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนแต่ในสภาพความเป็นจริงของการแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนที่ครู นำมาใช้ในปัจจุบันคือ การว่ากล่าวตักเตือน อบรมหรือลงโทษ ตัดคะแนนความประพฤติ ทำโทษทางวาจา เชิญผู้ปกครองมาพบ ทำโทษทางกาย ภาคทัณฑ์ พักการเรียน ให้ออก ซึ่งการแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนด้วยการลงโทษดังกล่าว เป็นวิธีการควบคุมพฤติกรรมจากภายนอกตัวเด็ก เมื่อหยุดการลงโทษพฤติกรรมอาจปรากฏขึ้นมาอีก (ปราณี นัยประยูร. 2544 : 3) วิธีการแก้ไขพฤติกรรมความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเอง น่าจะเปิดโอกาสให้วัยรุ่นได้สำรวจตนเอง เข้าใจความคิด ความรู้สึกและอารมณ์ของตนเอง เพื่อจะได้ปรับปรุงตนเองซึ่งเป็นการควบคุมจากภายในตัววัยรุ่นและวิธีที่เหมาะสม คือ การให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (REBT) ซึ่งคอเรย์ (Correy. 2005 : 272) กล่าวว่า อารมณ์ และพฤติกรรม มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและมีความสัมพันธ์เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน นอกจากนี้อารมณ์หรือพฤติกรรมยังเกิดจากความเชื่อของบุคคลเป็นสำคัญ (Correy. 2005 : 274) และสอดคล้องกับแพทเทอร์สัน (Patterson. 1980 : 172) ที่กล่าวว่า การให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ พฤติกรรม เน้นการคิดอย่างมีเหตุผลเพื่อจัดปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรมของบุคคล นอกจากนี้วิธีการแก้ไขพฤติกรรมความรับผิดชอบด้านการเรียนและความมีวินัยในตนเอง โดยการควบคุมจากภายในตัววัยรุ่นอีกวิธีคือการให้ทฤษฎีความสามารถของตนเอง (self-efficacy theory) แนวคิดของทฤษฎีคือการเปลี่ยนแปลงทางจิตและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยผ่านกระบวนการทางปัญญา โดยอัลเบิร์ต แบนดูรา (1977 อ้างถึงใน ปราณี นัยประยูร. 2544 : 4)

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูแนะแนวในโรงเรียน และทำหน้าที่สอนกิจกรรมแนะแนว ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงมีความสนใจที่จะใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตน โดยการบูรณาการการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ พฤติกรรม ซึ่งผู้ให้คำปรึกษาให้ความช่วยเหลือผู้มารับคำปรึกษาเป็นกลุ่มอย่างเป็นระบบตามกระบวนการให้คำปรึกษากลุ่ม โดยการนำทาง ชี้แนะ สาธิต และใช้สติปัญญาในการคิดหาเหตุผล เพื่อท้าทายให้ผู้มารับคำปรึกษาเผชิญปัญหา ความเชื่อ ค่านิยมที่ไม่เหมาะสม และเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนซึ่งมีขั้นตอนอยู่ 4 แนวทางคือ ขั้นของความเข้าใจจากการกระทำด้วยตนเอง ขั้นการเห็นประสบการณ์ของผู้อื่นประสบความสำเร็จ ขั้นการชักจูงด้วยคำพูด และขั้นการกระตุ้นเร้าทางอารมณ์เพื่อปรับเปลี่ยนความคิด ทศนคติต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนศึกษาประชาสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 23 เพื่อให้นักเรียนได้มีแนวทางในการแก้ปัญหา ปรับปรุงตนเองและพัฒนาตนเองให้มีความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเองเพื่อให้เกิดการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายและส่งเสริมให้นักเรียนเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพ ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

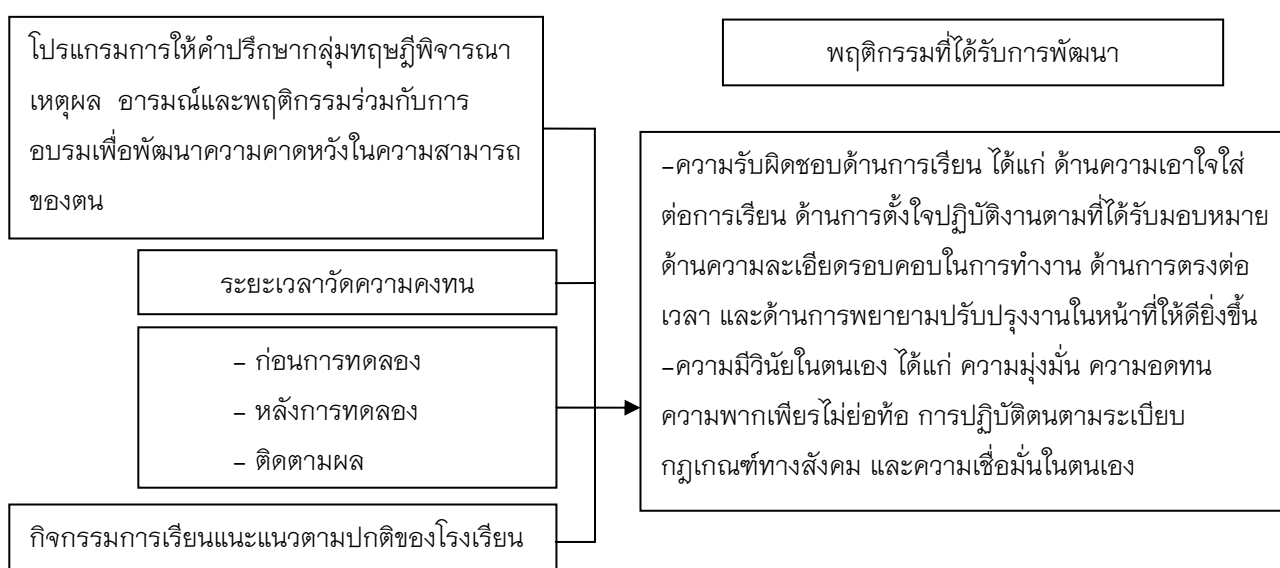
ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนที่มีต่อความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนสามารถพัฒนาความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระยะก่อนและระยะหลังการทดลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนสามารถพัฒนาความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล
4. เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนสามารถพัฒนาความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระยะก่อนการทดลองและระยะติดตามผล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาประชาสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จำนวน 96 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนศึกษาประชาสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 30 คน คัดเลือกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยนำแบบวัดความรับผิดชอบด้านการเรียน และแบบวัดความมีวินัยในตนเอง ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำกลุ่มที่มีคะแนนความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเองต่ำมากที่สุด 24 คน มาถามความสมัครใจในการเข้าร่วมโปรแกรมให้คำปรึกษากลุ่ม ถ้านักเรียนไม่สมัครใจก็เลื่อนขึ้นไปเรื่อยๆ จนกว่าจะได้นักเรียนที่มีความสมัครใจจากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งด้วยวิธีการจับฉลาก แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตน

2. แบบวัดความรับผิดชอบด้านการเรียน และแบบวัดความมีวินัยในการเรียนประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 30 ข้อ ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบสถานการณ์ 3 ตัวเลือก

3. วิธีดำเนินการทดลองและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิธีดำเนินการทดลอง

1. นำแบบวัดความรับผิดชอบด้านการเรียน และแบบวัดความมีวินัยในตนเอง ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 30 คน เก็บเป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

2. ตรวจให้คะแนนจากการตอบแบบวัดความรับผิดชอบด้านการเรียน และแบบวัดความมีวินัยในตนเอง ตามเกณฑ์ที่กำหนดในการตอบและนำคะแนนมาเรียงลำดับจากสูงสุด-ต่ำสุด

3. นำกลุ่มที่มีคะแนนต่ำมาถามความสมัครใจเพื่อเข้าร่วมโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตน เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเอง จำนวน 24 คน ถ้านักเรียนไม่สมัครใจก็เลื่อนขึ้นไปเรื่อยๆ จนกว่าจะได้นักเรียนที่สมัครใจแล้วสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลากเพื่อแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน

กลุ่มทดลอง ให้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตน

กลุ่มควบคุม ไม่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตน แต่ให้เรียนกิจกรรมแนะแนวตามปกติของทางโรงเรียน

4. ดำเนินการจัดโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนกับกลุ่มทดลอง โดยใช้เวลาในการจัดโปรแกรมของกลุ่มทดลอง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ทุกวันอังคารและวันพฤหัสบดี เวลา 15.30-16.30 น. ครั้งละ 1 ชั่วโมง จำนวน 14 ครั้ง รวม 7 สัปดาห์

5. หลังสิ้นสุดการทดลอง ให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบวัดความรับผิดชอบด้านการเรียน และแบบวัดความมีวินัยในตนเอง ฉบับเดิมอีกครั้ง (Posttest)

6. หลังสิ้นสุดการทดลอง 4 สัปดาห์ ให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบวัดความรับผิดชอบด้านการเรียน และแบบวัดความมีวินัยในตนเอง ฉบับเดิมอีกครั้ง (Follow up)

3.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดความรับผิดชอบด้านการเรียนและแบบวัดความมีวินัยในตนเอง โดยใช้ Item-total Correlation หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา
3. สถิติที่ให้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบค่า t โดยใช้สถิติ t-test ชนิด Independent Samples ชนิด Dependent Samples และการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-Way ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนเองสามารถพัฒนาความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มในระยะหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนเองมีความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเองระยะหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนเองมีความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเองระยะติดตามผลสูงกว่าหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนเองมีความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเองระยะติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. สำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ปัจจุบันพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเองเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนานักเรียนให้พร้อมที่จะเติบโตเป็นคนที่มีความรับผิดชอบและมีวินัย ดังนั้นการนำเอาโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนเองไปใช้ถือเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีได้หากแต่ผู้ที่นำไปใช้ควรมีความรู้ เข้าใจถึงเทคนิค วิธีการและกระบวนการให้ชัดเจนเพื่อให้การฝึกให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนเองได้ผลและก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นในตัวเด็กนักเรียนจะเป็นประโยชน์สูงสุด

1.2 จากการศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนเองปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเองได้ ทางโรงเรียนจึงควรจัดให้มีการให้คำปรึกษากับนักเรียนที่มีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบด้านการเรียนและขาดความมีวินัย โดยอาจารย์ที่มีความรู้ทางด้านจิตวิทยาการให้คำปรึกษาแทนการใช้วิธีการลงโทษ

1.3 สถานศึกษาสามารถนำแนวทางการใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนเองไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีพฤติกรรมความรับผิดชอบด้านการเรียน และความมีวินัยในตนเองที่สม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมกับการอบรม เพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนเองไปพัฒนาความรับผิดชอบด้านการเรียนและความมีวินัยในตนเองของ นักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ

2.2 ควรทำการศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และ พฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนเองกับนักเรียนที่มีปัญหาในด้านอื่นๆ เช่น ปัญหา ด้านการปรับตัว

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร, 2551.
- ปราณี นัยประยูร. ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผลและอารมณ์และการใช้โปรแกรมพัฒนาความคาดหวัง ในความสามารถของตนเองต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2544.
- สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10, 2549.
- सानนท์ อนันตทานนท์. ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมต่อการพัฒนาพฤติกรรมเชิง จริยธรรมทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ วท.บ. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2550.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). มาตรฐานการบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณา เพื่อประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบที่ 2 (พ.ศ.2549-2553). ม.ป.ท., 2549.
- เอนก แท้สูงเนิน. การพัฒนาคุณธรรมด้านความมีวินัย ด้านความสะอาด และด้านความประหยัดของนักเรียน โรงเรียนตลาดไทรพิทยาคม อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาค้นคว้าอิสระ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.

Corey, G. Theory and Practice of Counseling Psychology. (7th ed.). Mason, OH : Thomson Learning, 2005.

Patterson, C.H. Theories of counseling and psychotherapy (3rd ed.). New York : Harper and Row, 1980.